

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΣΤΙΑ

Παρουσιάζουμε σήμερα μια από τις σημαντικότερες πτυχές κοινωνικής προσφοράς της Εκκλησίας της Σύρου προς την κοινωνία μας και πιο συγκεκριμένα προς την νεολαία μας. Πρόκειται για την Κυκλαδική Φοιτητική Εστία στην Αθήνα της Μητροπόλεως Σύρου. Ο δημοσιογράφος μας Σταμάτης Καλυμιώτης, συνάντησε τον Διευθυντή της Φοιτητικής Εστίας, Αρχιμανδρίτη κ. Μελέτιο Ζαχαρόπουλο. Σε μια συνέντευξη εκ βαθέων, απάντησε στα ερωτήματα που του θέσαμε, όχι μόνο για το έργο του στην Φοιτητική Εστία, αλλά και για τον εαυτό του, για τον Μητροπολίτη Δωρόθεο, για την Εκκλησία.....:

Πριν μιλήσουμε για την Φοιτητική Εστία, Πανοσιολογιώτατε, θα μπορούσα να σας κάνω κάποιες πιο προσωπικές ερωτήσεις;

Αν νομίζετε, κύριε Καλυμιώτη, ότι το πρόσωπο μου ενδιαφέρει τόσο τους αναγνώστες σας, να μου παίρνετε πιο συχνά συνεντεύξεις για να ανέβει και η κυκλοφορία της εφημερίδας. (γέλια)

Εκτός του ότι στις δημοσιογραφικές μας αντένες έχει φθάσει κατ' επανάληψιν το όνομα σας, σχετικά με την ουσιαστική δουλειά που κάνετε, σεις και οι συνεργάτες σας, στην Ερμούπολη, με τις οικογένειες και τους εκπαιδευτικούς, πιστεύω ότι, μια και το θέμα μας είναι η Εστία, πολλοί γονείς θα ήθελαν να ξέρουν κάτι παραπάνω για τον Διευθυντή της Φοιτητικής Εστίας στην οποία στεγάζονται τα παιδιά τους.

Νομίζω ότι μ' αυτό το επιχείρημα με πείσατε. Τι θα θέλετε λοιπόν να μάθετε για το πρόσωπό μου;

Πώς θα περιγράφατε σεις ο ίδιος τον εαυτό σας;

Ανήσυχο. Περίεργο. Ίσως και να μη μου δόθηκε τυχαία στη χειροτονία μου το όνομα Μελέτιος. Θέλω να μπαίνω στο κουκούτσι των φαινομένων. Δεν μου αρέσουν και δεν με ικανοποιούν τα καλούπια και οι έτοιμες απαντήσεις. Από πολύ μικρός θυμάμαι τον εαυτό μου να ψάχνομαι και να ψάχνω το πώς και το γιατί των πραγμάτων. Θυμάμαι στις πρώτες ήδη τάξεις του Γυμνασίου να διαβάζω ψυχολογία και τους μεγάλους κλασικούς λογοτέχνες και φιλοσόφους. Δεν ξέρω τι καταλάβαινα τότε, αλλά είναι ενδεικτικό για την ανησυχία και την περιέργεια που με διακατείχε από τότε. Μετά το Λύκειο έφυγα για τη Γαλλία. Το Παρίσι, ξέρετε, είναι ο ιδεώδης τόπος για σπουδές. Σταυροδρόμι πολιτισμών. Εκεί, σπούδαζοντας Θεολογία στην Θεολογική σχολή του Αγίου Σεργίου, κοντά σε μεγάλα ονόματα της ρωσικής διανόησης και παιδαγωγική Ψυχολογία στη Σορβόννη, διευρύνθηκαν οι ορίζοντές μου. Ήλθα σ' επαφή με άλλους πολιτισμούς, άλλους τρόπους σκέψης, άλλες Εκκλησίες και θρησκείες. Η Γαλλία σημάδεψε την προσωπικότητά μου.

Πώς ακριβώς;

Αν κάνεις σπουδές σε μια τέτοια χώρα, δεν μπορείς παρά να είσαι περήφανος που είσαι Έλληνας. Εκεί, για πρώτη φορά στη ζωή μου αισθάνθηκα ποια βαρύτητα έχει το να είσαι Έλληνας. Δακρύζω πάντα όταν θυμάμαι σεβάσιμους καθηγητές μου στη Σορβόννη να μου λένε, και να λάμπουν τα μάτια τους, ότι μιλάνε αρχαία ελληνικά, ή να απαγγέλουν στίχους από τον Όμηρο ή από τα Ευαγγέλια. Πώς νομίζετε, κ. Καλυμιώτη, πως αισθάνεται ένα νεαρό παιδί, 18, 19 χρονών, από την επαρχία, βλέποντας συμφοιτητές του γάλλους, ή και άλλων εθνικοτήτων να παίζουν στα δάκτυλα τους Έλληνες φιλοσόφους, την ελληνική μυθολογία, τις τραγωδίες του

Αισχύλου ή του Σοφοκλέους... ή ακόμη να μιλάνε με τόσο θαυμασμό και δέος για την Κάλλας; Εκεί, απέκτησα επίσης, μια βασική μου ιδιότητα, αρετή το λένε μερικοί, να είμαι με οτιδήποτε διαφορετικό, όχι απλά ανεκτικός, αλλά να αισθάνομαι ένα βαθύτατο σεβασμό, και μια πλήρη αποδοχή. Κάτι που πιστεύω ότι λείπει από τη νοοτροπία των Ελλήνων της Ελλάδος, για ευνόητους λόγους.

Πότε γίνατε κληρικός;

Πέντε ή επτά χρονών... (γέλια). Χειροτονήθηκα στα εικοσιτρία μου. Πάντα όμως από τότε που θυμάμαι να έχω συνείδηση του εαυτού μου, θυμάμαι ότι δε μπορούσα να δω αλλιώς τον εαυτό μου, εκτός από Κληρικό.

Μου δημιουργείται αυτόματα, π. Μελέτιε, η απορία: Πώς ένας άνθρωπος, όπως περιγράψατε τον εαυτό σας, ας τον πω αντισυμβατικό, που δεν ησυχάζει διανοητικά με τις έτοιμες απαντήσεις, και δεν μπαίνει εύκολα σε καλούπια, γίνεται μέλος ενός οργανισμού ο οποίος εξ ορισμού είναι συμβατικός, έχει έτοιμες απαντήσεις, και έχει μάλλον τάσεις να καλουπώνει τη σκέψη και τον άνθρωπο;

Μου φαίνεται ότι μάλλον περιγράφετε ανθρώπους, παρά την Εκκλησία του Χριστού. Αυτό που περιγράψατε μόλις τώρα στο ερώτημα σας, όντως το γνώρισα, όχι εξ' αποστάσεως αλλά το βίωσα στο πετσί μου, και μάλιστα για δέκα χρόνια, ως Ιεροκήρυξ, και ομολογώ ότι είναι τόσο εφιαλτικό και φρικτό όσο και τα στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Αν η Εκκλησία δε σου δίνει άνεση, ψυχική ανάπαυση, ελευθερία να εκφράζεσαι, να προβληματίζεσαι, να αμφισβητείς ακόμα και τον ίδιο σου τον Πατέρα, (σας θυμίζω τον Πατέρα του ασώτου), τότε αυτό το σύστημα δεν έχει καμία σχέση με την Εκκλησία του Χριστού,

και οι πατέρες της, είναι μάλλον δεσμοφύλακες ή δήμιοι παρά Επίσκοποι, ή Πρεσβύτεροι.

Εσείς πότε το βιώσατε αυτό;

Όταν επέστρεψα στην Ελλάδα. Είχα ζήσει πολλά χρόνια εκτός Ελλάδος ως φοιτητής, χειροτονήθηκα επίσης στο εξωτερικό, και έζησα αρκετά χρόνια εκεί ως Κληρικός. Εντελώς άλλο κλίμα και στα εκκλησιαστικά.

Να τολμήσω μια πολύ πιο προσωπική ερώτηση;

Μπορείτε να το ρισκάρετε και βλέπουμε.

Πως αντιδράσατε σ' αυτή την κατάσταση που βιώσατε και περιγράφετε ως στρατόπεδο συγκεντρώσεως;

Όντως είναι μια πολύ καλή ερώτηση. Και πολύ δύσκολη για μένα. Ήμουν ήδη στην πατρίδα. Δεν ήθελα να ξεριζωθώ ξανά, φεύγοντας για το εξωτερικό. Απ' την άλλη, ήξερα ότι και σε άλλη Μητρόπολη της Ελλάδος να πήγαινα, δεν θα άλλαζα τίποτα. Μόνο το όνομα του δυνάστη. Κάποια στιγμή είπα στον εαυτό μου ότι αντί να γκρινιάζω, πρέπει εγώ να αναλάβω την ευθύνη του εαυτού μου. Να φύγω από τον Κλήρο δεν υπήρχε περίπτωση. Στο βάθος της καρδιάς μου ήμουν και είμαι Κληρικός. Ήθελα, παραμένοντας Κληρικός, να πάρω τις αποστάσεις μου από μια ατμόσφαιρα που βίωνα ως τοξική. Η μεγάλη απόφαση που πήρα τότε ήταν ότι δεν θα επέτρεπα ποτέ πια στη ζωή μου, και σε κανένα αρχομανή ρασοφόρο να με ισοπεδώνει, να με τρομοκρατεί, και να έχει τις τύχες της ζωής μου στα χέρια του. Τελείωσα την ειδίκευσή μου στην Οικογενειακή Ψυχοθεραπεία. Απέκτησα μια επαγγελματική ταυτότητα που θα μου ικανοποιούσε τη δίψα που είχα να βοηθώ τους συνανθρώπους μου αλλά θα μου εξασφάλιζε

κυρίως μια οικονομική άνεση και ανεξαρτησία από τον μισθό του παπά. Την περίοδο αυτή είναι που γνώρισα τον Αρχιμανδρίτη τότε Δωρόθεο, και του ζήτησα το πιο μικρό, το πιο ασήμαντο χωριουδάκι της Μητροπόλεως Σύρου, απλά και μόνο να πηγαίνω να λειτουργώ. Το δέχθηκε. Τον ευγνωμονώ από τότε γι' αυτό. Αισθανόμουν πια ήσυχος. Και ακόμη θα ήμουν ήσυχος αν δεν είχε εκλεγεί Μητροπολίτης.... (γέλια).

Μιλήστε μας για τον Αρχιμανδρίτη Δωρόθεο και νυν Μητροπολίτη Σύρου.

Με βάζετε στη διαδικασία να ευλογούμε τα γένια μας...

Τότε αρχίστε με το να μας λέτε τα κουσούρια του. Για να είστε κοντά του σημαίνει ότι δεν έχει κουσούρια;

Εσείς τι λέτε; Είναι ποτέ δυνατόν! Απλά, από τη στιγμή που τον γνώρισα γοητεύτηκα από την προσωπικότητά του. το μεγάλο του ατού, που εμένα προσωπικά με κατέκτησε κυριολεκτικά και που δύσκολα το βρίσκεις στον εκκλησιαστικό χώρο, είναι ότι ο Μητροπολίτης Δωρόθεος δεν προσπαθεί να δείξει κάτι άλλο από αυτό που πραγματικά είναι. Μετά, είναι ένας άνθρωπος βαθύτατα ευγενής. Στα πιο απλά και καθημερινά, μέχρι τα πιο βαθιά και σύνθετα. Ευγενής όχι μόνο με την έννοια του *savoir-vivre*, αλλά στα συναισθήματα, στην καρδιά. Ακόμη και η αντιμετώπιση των κατηγορών του με την ευκαιρία της εκλογής του ήταν όχι απλά ευγενής αλλά αρχοντική, κάτι που με εντυπωσίασε βαθύτατα. Σπάνια συναντάς σήμερα ανθρώπους με την πηγαία ευγένεια του Δωροθέου. Θα έλεγα είναι ένας άρχοντας, ένας Πρίγκιπας... σε όλα του. Επίσης, κάτι πάρα πολύ σημαντικό, ειδικά για μένα προσωπικά, είναι το ότι με τους συνεργάτες του δεν είναι ισοπεδωτικός. Αισθάνομαι ότι με σέβεται και με εμπιστεύεται.

Σε διαφορετική περίπτωση, όχι μόνο δεν θα διανοούμουν να αναλάβω την παραμικρή υπηρεσία στην Εκκλησία, αλλά ούτε καν θα έμενα έστω και μια μέρα, κοντά σε ένα Μητροπολίτη δυνάστη, υπερφίαλο, εμπαθή, ή τρομοκράτη, που θα χρησιμοποιούσε τον παπά του για να αισθάνεται αυτός δυνατός και σημαντικός. Πιστεύω ότι στην ηλικία που είμαι και με τον δρόμο που έχω κάνει, σαν άνθρωπος και σαν ψυχοθεραπευτής, αξίζω να ορίζω πια εγώ ο ίδιος τη ζωή μου, και να ζω μια αξιοπρεπή και ήρεμη ζωή. Αξίζει να αναφέρω ότι όταν εξελέγη Μητροπολίτης, σεβάστηκε απόλυτα την επιλογή μου να είμαι, ας το πούμε έτσι, στο περιθώριο, της εκκλησιαστικής δράσης, στο μικρό και ασήμαντο χωριουδάκι της Άνδρου, που του είχα ζητήσει αρχικά, και με άφησε εκεί, ώστε να μπορώ να εξασκώ τη δουλειά μου του Ψυχοθεραπευτή στην Αθήνα, όπου κατοικώ. Θα μπορούσε να είμαι ακόμα εκεί, να μην προσφέρω τίποτε άλλο στη Μητρόπολη και να έχω την ησυχία μου. Οι αντένες μου όμως και τα συναισθήματά μου έπιαναν ότι δεν κινδυνεύω από αυτόν τον άνθρωπο να ισοπεδωθώ, όπως ισοπεδώθηκα, ή μάλλον επέτρεψα να ισοπεδωθώ από τον προηγούμενο. Έτσι εγώ ο ίδιος του έδωσα το πράσινο φως να με αξιοποιήσει όπως νόμιζε καλύτερα στην υπηρεσία της Μητροπόλεως Σύρου. Εξάλλου είχα τόσο χαρεί με την εκλογή του, σα να επρόκειτο για εμένα τον ίδιο, που ήθελα να τον βλέπω και να τον καμαρώνω ως Μητροπολίτη.

Πατέρα Μελέτιε, μια από τις αποστολές που σας εμπιστεύτηκε εδώ και περίπου δύο χρόνια, ο Σεβασμιώτατος, είναι και η διεύθυνση της Κυκλαδικής Φοιτητικής Εστίας της Μητροπόλεως Σύρου στην Αθήνα. Πείτε μας δυο λόγια για την ιστορία της.

Σας ευχαριστώ, κατ' αρχήν, κύριε Καλυμιώτη, για το ενδιαφέρον που εκδηλώνει το "Αρχιπέλαγος" για τις δραστηριότητες της Εκκλησίας μας και για την ενημέρωση του αναγνωστικού σας κοινού γι' αυτές. Η δημιουργία της Φοιτητικής Εστίας, ήταν έμπνευση και έργο του αιμνήστου Μητροπολίτου Δωροθέου Α'. Φέτος, ανήμερα της Οσίας Ξένης, γιορτάσαμε την επέτειο δεκαετίας από την ίδρυσή της. Έχει κτιστεί σε οικοπέδο που είναι ιδιοκτησία της ενορίας του Αγίου Νικολάου Ερμουπόλεως, και έχει παραχωρηθεί στη Μητρόπολη.

Μπορείτε να κάνετε ένα σύντομο απολογισμό αυτής της δεκαετίας;

Νομίζω ότι το καταλληλότερο πρόσωπο να κάνει αυτόν τον απολογισμό, θα ήταν ο επί δεκαετία Διευθυντής της Εστίας, τότε Αρχιμανδρίτης Δωρόθεος, και νυν Μητροπολίτης μας. Αυτό που εγώ μπορώ να πω είναι δύο-τρία πράγματα που έπεσαν στην αντίληψη μου. Το πρώτο είναι ο μεγάλος σεβασμός με τον οποίο ακούω να αναφέρονται στο πρόσωπο του πατρός Δωροθέου, όπως τον αποκαλούν ακόμα οι φοιτητές που τον γνώρισαν ως Διευθυντή. Έχουν προφανώς πάρει πράγματα από την παρουσία του. Το δεύτερο, και το λέω με μεγάλο θαυμασμό αυτό, είναι το πώς κατάφερα, να ανταποκρίνεται όντως με επάρκεια, στα καθήκοντα του Διευθυντή. Γνωρίζετε ότι παράλληλα εργαζόταν ως Συνοδικός υπάλληλος στο Συνοδικό μέγαρο. Είχε επίσης τα καθήκοντα του Ιεροκήρυκος και όργωνε όλη τη Μητρόπολη για να κηρύττει. Την τελευταία πενταετία δε, πριν το θάνατο του προκατόχου του, είχε επιφορτισθεί και περισσότερα διοικητικά θέματα αλλά και τον ίδιο το άρρωστο Μητροπολίτη να φροντίσει. Και όλοι μας ξέρουμε πως τον φρόντισε! Τέλος θα

πω το αυτονόητο. Αυτή η Εστία επέτρεψε σε εκατοντάδες φοιτητές, προερχόμενους από ασθενείς οικονομικά οικογένειες, να σπουδάσουν.

Θυμάμαι πέρυσι τις παρακλήσεις ενός φοιτητή από μικρό νησί, που μπήκε στο Πανεπιστήμιο, να τον πάρουμε στην Εστία, διότι ο πατέρας του τού είπε, αν βρεις να μείνεις σε κάποια Φοιτητική Εστία πήγαινε να σπουδάσεις, αλλιώς να γυρίσεις στο νησί. Δεν έχουμε τη δυνατότητα να νοικιάσουμε σπίτι. Είναι μικρή αυτή η προσφορά της Μητροπόλεως;

Πόσους φοιτητές έχει τη δυνατότητα να φιλοξενήσει η Εστία;

Η δυνατότητά μας είναι για πενήντα περίπου άτομα, σε δίκλινα, τρίκλινα και μερικά μονόκλινα δωμάτια.

Υπάρχει περιορισμός ως προς την καταγωγή των φοιτητών; Μόνο φοιτητές από τα νησιά της Μητροπόλεως Σύρου μπορούν να γίνουν δεκτοί;

Αυτός είναι ο κανονισμός. Τα παιδιά από την Μητρόπολή μας προηγούνται. Γι' αυτά κτίστηκε η Εστία. Τώρα αν υπάρξουν κενές θέσεις, δεχόμαστε να φιλοξενήσουμε φοιτητές και από άλλες περιοχές. Αυτή τη στιγμή έχουμε κάποιους φοιτητές και από άλλα διαμερίσματα της χώρας μας, ακόμα και τρεις φοιτητές από το εξωτερικό.

Υποθέτω, πατέρα Μελέτιε, ο στόχος σας σαν Εκκλησία, δεν είναι απλά και μόνο να προσφέρετε μια στέγη σε φοιτητές να σπουδάζουν. Μιλήστε μας για τους στόχους σας.

Αν και από μόνο του, το να έχει κάνει κανείς μια στέγη για να μπορέσει να σπουδάσει είναι σημαντικό, εν τούτοις, δεν

θεωρούμε ότι το να βοηθήσουμε κάποιον να πάρει ένα πτυχίο είναι ουσιαστική φροντίδα και βοήθεια. Ξέρετε, κ. Καλυμιώτη, στα γραφεία των ψυχοθεραπευτών έρχονται καθημερινά άνθρωποι με πτυχία και χρήματα, που έχουν όμως διαλυμένες οικογένειες, διαλυμένο εαυτό, άνθρωποι δυστυχείς. Η φιλοδοξία του Σεβασμιωτάτου, και εμένα προσωπικά είναι να δώσουμε κάτι παραπάνω στα παιδιά μας.

Μπορείτε να γίνετε πιο συγκεκριμένος;

Τα παιδιά στην Αθήνα είναι εκτεθειμένα σε πολλούς κινδύνους. Πολλές φορές χάνουν κι αυτά που είχαν πάρει από τις οικογένειες τους. Προσπαθούμε, όχι να τα ελέγχουμε ή να τα νταντεύουμε, αλλά να τα βοηθήσουμε να ωριμάζουν καθημερινά. Η βοήθεια μας συνίσταται, όχι στο να λέμε λόγια, αλλά με συγκεκριμένες πρακτικές να καταλάβουν ότι εκείνα πρέπει να αναλάβουν τις ευθύνες της ζωής τους, όποιες και αν είναι οι εξωτερικές προκλήσεις και πειρασμοί. Από τα μικροπράγματα της κοινής καθημερινής τους ζωής στην Εστία, προσπαθούμε να παίρνουν μαθήματα, εφόδια, αξίες, όπως εντιμότητα, ειλικρίνεια, σεβασμό στον συνάνθρωπο και στο περιβάλλον, αλληλεγγύη. Για μένα είναι πολύ σημαντικό, φεύγοντας κάποιος από την Εστία μας να ξέρει στην πράξη, για παράδειγμα, τι σημαίνει σεβασμός στο συνάνθρωπό μου. Αυτός, να είστε βέβαιος, κύριε Καλυμιώτη δε θα σας ταλαιπωρήσει ποτέ φωνάζοντας σε ώρες κοινής ησυχίας στο ξενοδοχείο που θα τυχαίνει να μένετε.

Είπατε πιο πριν, ότι χρησιμοποιείται συγκεκριμένες πρακτικές. Τι ακριβώς εννοείται;

Εννοώ, πολύ απλά ότι δεν βάζω τα παιδιά στο σκαμνί για να τους κάνω κηρύγματα και να τα πρήζω με λόγια. Δουλεύω

χρόνια με ομάδες, ως επαγγελματίας ψυχοθεραπευτής και αξιοποιώ τις γνώσεις μου και την εμπειρία μου στη διαδικασία της μάθησης. Έχω καθιερώσει να γίνεται κάθε Πέμπτη βράδυ, αργά όταν τα παιδιά έχουν επιστρέψει από τις σχολές τους, να γίνεται ομάδα όλων των παιδιών που μένουν στην Εστία. Τους αρέσει πάρα πολύ. Αφού πολλές φορές τελειώνουμε και δε λένε να φύγουν. Εκεί, πρώτα-πρώτα γνωρίζονται μεταξύ τους, πράγμα πολύ σημαντικό. Ήταν ανατριχιαστικό για μένα όταν διαπίστωσα στις πρώτες ομάδες που κάναμε ότι υπήρχαν φοιτητές που κατοικούσαν καιρό μαζί και δεν ενδιαφέρονταν να μάθουν ούτε καν το όνομα του διπλανού τους. Η γνωριμία λοιπόν είναι ο πρώτος στόχος της ομάδας και επιτυγχάνεται πολύ γρήγορα. Μετά, μαθαίνουν να μιλάνε για τις δυσκολίες που έχουν στη συγκατοίκηση με άλλους διαφορετικούς ανθρώπους. Αν υπάρχουν μεταξύ τους κόντρες, εντάσεις, παρεξηγήσεις, (φαινόμενα πολύ συχνά και αναμενόμενα μεταξύ νέων ανθρώπων), τους μαθαίνουμε πώς να μη τις θάβουν, διότι αυτό αν συσσωρεύεται, μπορεί να δημιουργήσει εκρήξεις ανεξέλεγκτες, αλλά ούτε να επιτίθενται στον άλλον παρορμητικά, και μετά να μη μπορεί να δει ο ένας τον άλλον, αλλά με τρόπους λειτουργικούς να μάθουν να επικοινωνούν και να λύνουν τις διαφορές τους. Μιλάμε εκεί, στις ομάδες, για οτιδήποτε αφορά την κοινή τους ζωή. Είναι κάτι σαν οικογενειακές συγκεντρώσεις.

Υπάρχει δυνατότητα να σας βλέπουν προσωπικά οι φοιτητές;

Τα παιδιά ξέρουν πολύ καλά ότι έχουν πλάι τους τον πατέρα τους, πρόθυμο να τα ακούσει, να τα στηρίξει, να τα ενισχύσει ψυχολογικά. Εξάλλου παρακολουθώ προσωπικά την πρόοδό τους και είμαι σε επαφή με τους γονείς τους.

Έχετε συνεργάτες στο έργο που κάνετε στη φοιτητική Εστία;

Για το ουσιαστικό θέμα που είναι η παιδεία των φοιτητών, έχω έναν πολύτιμο συνεργάτη, το συνάδελφο μου, τον Παναγιώτη Σαϊβανίδη. Τα παιδιά τον συμπαθούν και τον εμπιστεύονται πάρα πολύ. Έχουν αναπτύξει μια φιλική και ζεστή σχέση μαζί του. Είναι ένας άνθρωπος με ωριμότητα, με μεγάλη εμπειρία στις ομάδες, επιτυχημένος ψυχολόγος, και πατέρας ο ίδιος, με πολλή αγάπη για τα παιδιά. Αξίζει να πω ότι η δουλειά που κάνει ο Παναγιώτης στην Εστία με τις ομάδες είναι εθελοντική.

Άλλους συνεργάτες, ή προσωπικό έχετε στην Εστία;

Έχω βεβαίως το Διοικητικό Συμβούλιο που με βοηθάει πάρα πολύ και μου συμπαραστέκεται. Η κ. Καίτη Αναστοπούλου που αγαπάει πολύ την Εστία και είναι θα έλεγα η μητέρα των παιδιών, ο δικηγόρος κ. Ηλίας Γιαννόπουλος, και ο κ. Νίκος Γλυνός πρώην Καπετάνιος, πρόθυμος και έντιμος άνθρωπος. Αυτός έχει αναλάβει και τα λογιστικά της Εστίας. Έχω και έναν έμμισθο βοηθό, τον Αντώνη Μαραγκό εκ Τήνου, ο οποίος εκτελεί τρόπον τινά και χρέη φύλακα. Με εξυπηρετεί πολύ διότι μένει μέσα στην Εστία, κι' έτσι αισθάνομαι και εγώ πιο ασφαλής. Υπάρχει βεβαίως και ένα συνεργείο καθαρισμού που σε καθημερινή βάση, καθαρίζει τους κοινόχρηστους χώρους.

Μια και μιλήσατε πιο πριν για τα λογιστικά, πείτε μας πως συντηρείται η Εστία; Οι φοιτητές πληρώνουν; Έχετε οικονομική άνεση;

Τώρα θίγεται ένα ακανθώδες ζήτημα. Τα παιδιά πληρώνουν ένα μικρό, συμβολικό θα έλεγα, ποσό μηνιαίως. Ογδόντα ευρώ. Υπάρχουν και παιδιά που πραγματικά δεν μπορούν οι οικογένειές τους να καταβάλλουν ούτε αυτό το ποσό. Να τα διώξουμε γι' αυτό δεν υπάρχει περίπτωση.

Αρκεί αυτό το ποσό για τη συντήρηση της Εστίας;

Με τίποτα. Μέχρι πέρυσι είχαμε ένα μικρό εισόδημα από την ενοικίαση της ταράτσας σε διαφημιστική εταιρία, αλλά πάντως, αυτό το ποσό ας πούμε ότι αρκούσε ότι αρκούσε για την αντιμετώπιση των τρεχουσών αναγκών. Αυτό κόπηκε λόγω της νέας νομοθεσίας περί καταργήσεως των διαφημιστικών πινακίδων. Από την άλλη, γνωρίζω πολύ καλά ότι η Μητρόπολη Σύρου από την εκλογή του Σεβασμιωτάτου Δωροθέου και μετά, έχει αναπτύξει τόσες δραστηριότητες, που δεν είναι η ώρα να τις αναφέρω, και για τις οποίες απαιτούνται πολλά χρήματα. Δε θα ήθελα λοιπόν η Εστία να είναι ένας ακόμη πονοκέφαλος για τον Σεβασμιώτατο. Θεωρώ ότι είναι δική μου ευθύνη, εφόσον ο Επίσκοπος μου εμπιστεύτηκε αυτή την αποστολή, να την φέρω εις πέρας παλληκαρήσια. Είναι και προσωπικό μου στοίχημα να δουλέψει η Εστία ρολόι, τόσο ως προς τον προορισμό της, όσο και οικονομικά. Έκανα ήδη μια μικρή καμπάνια γράφοντας σε Εταιρίες, Τράπεζες, επιχειρηματίες, για να βρω χορηγίες. Η ανταπόκριση μηδαμινή. Υποθέτω ότι λειτούργησε κι εδώ ο γνωστός μύθος, ότι η Εκκλησία έχει λεφτά. Δεν καταθέτω τα όπλα.

Σας βλέπω πατέρα Μελέτιε, πολύ αισιόδοξο και ενθουσιώδη.

Μου είπε κάποιος θεραπευόμενός μου κάποτε, κάτι που θεωρώ την καλύτερη φιλοφρόνηση που μου έκαναν ποτέ και

νομίζω ότι όντως με περιγράφει. Μου είπε ότι με βοηθάτε όχι τόσο με αυτά που μου λέτε, αλλά μ' αυτό που είστε. Είμαι όντως αισιόδοξος άνθρωπος και μου αρέσει να αγωνίζομαι. Αυτή την αισιοδοξία και την αίσθηση της ευθύνης για τη ζωή τους, θέλω να εμπνεύσω στα νέα παιδιά που έρχονται στην Εστία. Αυτό ισχύει και για τα οικονομικά, μιας και μιλούσαμε γι' αυτά. Θα μπορούσα να καθίσω με σταυρωμένα τα χέρια και να ζητάω από την Μητρόπολη να μου λύσει το πρόβλημα. Αυτό δεν ταιριάζει στον χαρακτήρα μου. Όσο και αν ακουστεί αλαζονικό, φιλοδοξώ να γίνει η Εστία της Μητροπόλεως Σύρου το διαμάντι της Μητροπόλεως, και σημείο αναφοράς για τις άλλες Εστίες στην Αθήνα. Κι αυτό όχι από μωροφιλοδοξία. Το θέλω για δύο λόγους, ή μάλλον για τρεις. Πρώτον διότι θέλω να τιμήσω την εμπιστοσύνη του ανθρώπου τον οποίο σέβομαι βαθύτατα και αγαπώ. Με τίποτα δεν θα ήθελα να τον απογοητεύσω και να προδώσω την εμπιστοσύνη του.

Δεύτερον, επιτυγχάνοντας ως Διευθυντής της Εστίας, και εννοώ βεβαίως ως επιτυχία το να μπορέσω να δώσω μαζί με τους συνεργάτες μου, ουσιαστικά και σημαντικά εφόδια σε όσα παιδιά ζήσουν στην Εστία, πιστεύω ότι συμβάλλω στο να είναι το αύριο καλύτερο. Μη ξεχνάμε ότι τα παιδιά αυτά θα είναι οι αυριανοί πολιτικοί, επιχειρηματίες, δημόσιοι υπάλληλοι, οικογενειάρχες, Κληρικοί, κλπ. Συμβάλλουμε, σαν Εστία και σαν Μητρόπολη, στο να ετοιμάζουμε μια κοινωνία με λιγότερη διαφθορά, λιγότερο πόνο, λιγότερη απανθρωπιά. Με περισσότερη υγεία, με περισσότερο χαμόγελο, με περισσότερη ομορφιά και χαρά στις ανθρώπινες σχέσεις.

Και ο τρίτος λόγος;

Δεν ξέρω εάν πρέπει να σας τον πω, διότι είναι προσωπικός και δεν θα ήθελα να ξαναγυρίσουμε σε μένα. Δεν είμαι δα και το κέντρο του κόσμου...

Η ψυχή της Εστίας πάντως είστε... νομίζω θα είχε ενδιαφέρον να τον ακούγαμε.

Να! Σκέπτομαι ότι μιλώντας πριν για ισοπεδωτικές συμπεριφορές Μητροπολιτών προς τους συνεργάτες τους πόσα περισσότερα μπορεί να δώσει ένας άνθρωπος όταν του φερθούν με σεβασμό, με αξιοπρέπεια και με εμπιστοσύνη. Εγώ προσωπικά όταν αισθάνομαι ότι με σέβονται και με εμπιστεύονται, όχι απλά δίνω, αλλά δίνομαι ολοκληρωτικά στο έργο μου.

Πως ένας γονιός μπορεί να στεγάσει το παιδί του στην Φοιτητική Εστία της Μητροπόλεως Σύρου στην Αθήνα;

Αρκεί να επικοινωνήσει με τον Εφημέριο της Ενορίας του. Εκείνος θα το καθοδηγήσει.

Πατέρα Μελέτιε, σας ευχαριστώ πολύ.

Κι εγώ, κ. Καλυμιώτη, σας ευχαριστώ θερμά.